

Muzicii

Lucian-Horațiu Hînsa

Sclipire atemporală
De lumină primordială,
Sunet necuprins și misterios
Ce trecutul își destăinuie
Într-un mod spectaculos.

Trecut-au anii peste tine,
Din vremuri vechi mesopotame
în Babilonia le-aduceai lumine
Iar lui Ghilgames, vise imortale.

În Grecia Antică, nouri de amor păreau, ale tale dulci miresme
Dar sirene iluzorii îți vrăjeau... feciorii din poveste.
Prin a ta ispită, romanilor îndemn le erai -
mereu cuceritori , mereu izbăvitori
peste-a-ntinderilor mări și țări.

În cântul tău, medieval tresăltau catedrale
de arcuri ogivale și contraforturi zvelte;
În baroc polifonia-ți dat suflet, podidind în tente ascendente-
paradis înfierbântat dar sumbru
Ideal pictat în nuanță ascetică, lugubru.

La aztecii Lumii Noi, tonul tău a fost durerea;
Zeilor oblăduiți de eroi, le-ai fost însă mângâierea.
Anunțai tu trecerea transcendentă
asupriților cutumelor de origine
ancestrală.

Clasicism sau romantism-
pentru tine e tot una.
Tu-ți așterni mereu străbuna
licărire de amor;
Europa pentru tine este
sursă de idei, izvor.
Un izvor de lacrimi stinse,
de dorințe vii aprinse
Un izvor de afirmare
A secolului luminii emancipare.

Cosmopolit deschizi tu calea egalității.
Cine să mai aibă onoarea
opririi rasialității?

Înflorit-ai tu numaidecât
în America secolului trecut;
Oameni neîndreptățiți
în ideal de libertate-uniti
prin tine au adus noi cântări
peste Atlantic, peste mări.

Muzică-
Citadelă sfânta ce ne ești
inepuizabilă,
eternitate de plăceri lumești
divinizabilă;
Fără tine, noi n-am fi
decât cuvântul nerostit
în miez de noapte și-agonii !

Într-un mod spectaculos
Trecutul ni-l dezvălui.
Sunet necuprins și misterios,
Sclipire-atemporală
De lumină primordială.